

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-12514
Otsuse kuupäev 23.12.2025
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Helme Pansionaat AS (12594424)

Tarbija nõue Raha tagastamine summas 524,72 eurot.

Resolutsioon:

1. Tarbija avaldus rahuldada. Kaupleja kohustub tarbijale tagastama 524,72 eurot VÕS § 1028 lg 1 alusel.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Avalduse kohaselt esitab tarbija kaebuse seoses kaupleja poolt esitatud arvete ja nendega seotud alusetute nõuetega tarbija ema suhtes.

Tarbija ema viibis hooldekodus perioodil 05.04.2024–10.06.2025 hooldusteenuse lepingu nr 137 (sõlmitud 04.01.2024) alusel.

01.06.2025 esitati arve nr 14186 summas 1040 € perioodi 01.06.2025–30.06.2025 eest. Arve on tasutud.

01.07.2025 esitas kaupleja arve nr 14331, milles nõudis lisaks:

„valla osa“ juurdemaksmist summas 406,67 €;

tarbija tasus kuni 6. juuli eest summas 319,35 €.

Tarbija tasus arve, kuigi see oli sisult segane ja lepingule mittevastav.

Lepingu p 7.1 kohaselt tuleb etteteatamistähtaja (30 päeva) mittejärgimisel teenustasu tasuda kuni tähtaja möödumiseni, kuid seda vastavalt tavapärasele kulude jaotusele kõigi osapoolte vahel (tarbija + vald). Hooldekodul ei ole õigust nõuda tarbijalt teiste osapoolte eest tasu.

Arvestuslikult tuli tarbija osaluseks juulikuu 6 päeva eest 201,30 € ($1040/31*6$), mitte 319,35 €. Seega tasus tarbija alusetult:

406,67 € valla osa;

118,05 € üle makstud juulikuu tasu.

Kokku on tarbija hinnangul alusetult tasutud 524,72 €.

Tarbija arvates on nimetatud nõue alusetu rikastumine ning ei ole kooskõlas lepingutingimuste ega hooldusteenuse osutamise eesmärkidega. Samal ajal tuli tarbijal tasuda ka uues hooldekodus teenuse eest, kuigi teenust Helme Hooldekodus enam ei tarbitud.

Tarbija palub kauplejalt tagastada tarbijale alusetult makstud summa 524,72 €.

Kaupleja seisukoht:

Tarbija ema saabus teenusele 5 jaanuaril 2024, sõlmides tähtajatu lepingu. Kaasrahastajaks on vastavalt registreeritud elukohale Põhja-Sakala vald. Kaasrahastajad tasuvad ainult teenusel viibitud päevade eest, välja arvatud teenuslepingu ajal haiglas viibitud aeg.

Lepingus on toodud p.7.1., kuidas toimida ennetähtaegselt lepingu ülesütlemisel, sellest tuleb teada anda 30 päeva ette. Tarbija ema lepingu ülesütlemisest teatati 6 juunil, seega on etteteatamisaeg kuni 6 juulini, tegelikult läks tarbija ema ära 10 juunil. Seega rahastas Põhja-Sakala vald teenust kuni 10 juunini.

Meil oli väljastatud juuni 2025 kohta esimesel juunil tavapärase arve nr 14186 summas 1650-610 Põhja Sakala vald=1040, mille klient ka tasus. Kuna peale selle arve väljastamist ja tasumist andis ta teada kohast loobumisest, siis Põhja-Sakala vallale tarbija ema eest esialgu tehtud 610 € kohta tegime kreditarve 11-30 juuni kohta.

Tarbija ema eest lisaarve nr 14331 sisaldab 2 rida:

Kohatasu 11-30 juuni valla osa juurdetasumine $610/30*20=406,67$ €

Kohatasu kuni 6 juuli $1650/31*6$. Kuna etteteatamisaeg vastavalt lepingule 30 p ja vald tasub ainult teenusel viibitud päevade eest=319,35 €,

kokku 726,02 €, mille klient ka tasus.

Meil on lepingus kohast loobumine ilusasti lahti kirjutatud, see on selleks, et kliendid ei tuleks siia nõ päevateenusele, eile tõin, järgmisel nädalal viin ära, sest ootamatult vabanes koht lähemas hooldusasutuses. Me osutame pikaajalist hooldusteenust, tema ravimite, toidu jms kohandamine vastavalt olukorrale.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjalidega, rahuldab tarbija avalduse. Tarbija leiab avalduses, et kaupleja on tarbijalt nõudnud õigustamatult 524,72 euro tasumist, mille tarbija on tasunud. Pooled vaidlevad peamiselt selle üle, kas kauplejal oli õigus tarbijalt nõuda lepingu lõpetamise tähtaja järgimata jätmisest lisaks tarbija poolt maksta tulevate tasule ka kohaliku omavalitsuse poolt makstavat hooldusteenuse toetust.

Kaupleja vaidles tarbijale vastu ning leidis, et kaasrahastajaks on vastavalt registreeritu elukohale vald, kes tasub üksnes teenusel viibitud päevade eest, v.a teenuslepingu ajal haiglas viibitud aeg. Lepingus on toodud punkt 7.1, mis reguleerib küsimust, kuidas toimida lepingu ülesütlemisel, millest tuleb teada anda 30 päeva ette. Tarbija ema lepingu ülesütlemisest teatati 6 juunil, seega on etteteatamisaeg kuni 6 juulini, tegelikult läks tarbija ema kaupleja juurest ära 10 juunil (2025). Seega rahastas vald hooldusteenust kuni 10 juunini.

Komisjoni hinnangul on asja lahendamisel ebaoluline, millistel tingimustel kohalik omavalitsus hooldusteenust toetas, välja arvatud siis, kui need tingimused ei ole kokku lepitud ega siduvad tarbija ja kaupleja vahelises lepingus. Asja lahendamisel on määrav poolte vahel sõlmitud lepingus kokkulepitud tingimused, mida komisjonil tuleb tõlgendada.

Lepingu punkti 7.1 järgi on leping sõlmitud tähtajatuna. „*Tellijal ning Kliendil on õigus käesolev Leping korraliselt üles öelda, teatades sellest teisele poolele kirjalikus või elektrooniliselt allkirjastatud vormis ülesütlemisavaldusega ette 30 kalendripäeva. Lühema etteteatamise korral on Klient ning muu Tasu maksev Pool kohustatud täitma enda kohustusi kuni etteteatamistähtaja möödumiseni*“.

Lepingu poolteks on ühel poolel tarbija ja kohalik omavalitsus ning teisel poolel kaupleja. Kuigi leping on allkirjastatud üksnes tarbija poolt, siis järeldub, et nii tarbija kui kaupleja on avaldanud tahet olla seotud lepingus nähtuvate tingimustega. Kaupleja esitas arvetega tarbijale lepingu täitmisnõude (VÕS § 619 lg 1, VÕS § 108 lg 1), mille tarbija täitis. Lepingu punkti 5.5 kohaselt, kui teenuse eest on kohustatud tasuma samaaegselt mitu isikut, siis vastutavad nimetatud isikud teenuse eest tasumisel solidaarselt, v.a kui pooled on leppinud kokku, et iga maksja tasub konkreetse summa või proportsiooni igakuisest tasu summast.

Selleks, et hinnata, kas pooled on leppinud kokku solidaarvastutuses, tuli komisjonil veenduda, et punktis 5.4 nimetatud välistus puudub. Lepingu punktis 5.4 on selgelt toodud esile, et lepingu alusel on tasu maksuma kohustatud isikud järgmised: 1) Tarbija; 2) kohalik omavalitsus. Mõlemad isikud on kandnud lepingus vastavasse tabelisse (lepingu punkt 5.4). Eraldi tabeliveeruna on toodud välja „*summa (eur) või proportsioon*“. Tarbija lahtrisse on märgitud tarbija proportsiooniks 770 eurot (mis poolte väidete kohaselt oli faktiliselt 1040 eurot) ning kohaliku omavalitsuse proportsiooniks on märgitud 530 eurot (tegelikkuses tasus kov 610 eurot). Komisjoni hinnangul tuleb lepingu punktist 5.4 selgelt, et pooled on kokku leppinud proportsioonid/summad ehk jaotuses, mille kohustub tasuma tarbija ning mille kohustub tasuma kohalik omavalitsus. Sellest järeldub, et kohalik omavalitsus ja tarbija ei vastuta lepingu täitmise eest solidaarselt, vastasel juhul oleks lepingu punkt 5.4 vastuolus lepingu punktiga 5.5. Proportsioonid on selgelt eraldatud ja toodud esile vastavalt lepingu punktis 5.5 viidatud jaotusele. Lepingutingimusi tuleb tõlgendada koos teiste lepingutingimustega, vältides vastuolusid (VÕS § 29 lg 6). Kuna komisjonil ei ole võimalik hinnata lepingupoolte ühist tahet lepingu sõlmimisel, siis kasutas komisjon lepingu tingimuste tõlgendamisel objektiivset meetodit VÕS § 29 lg 4 mõttes.

Eeltoodust tulenevalt oli kauplejal õigus nõuda tarbijalt täitmist üksnes osas, mis piirdus tarbija kohustusega. Tarbija ei ole võtnud endale kohustust vastutada kohaliku omavalitsuse täitmiskohustuse eest. Komisjon nõustub tarbijaga, et kuue juulikuu päeva eest tasumisele kuuluv summa olnuks kokku 201,30 eurot (1040 eurot / 31 päeva x 6 päeva). Kuna tarbija tasus 319,35 eurot, siis kauplejal tuleb tarbijale tagastada 118,05 eurot (319,35 eurot – 201,30 eurot). Samuti tuleb kauplejal tagastada tarbijalt sissenõutud kohaliku omavalitsuse osa 406,67 eurot (kohatasu 11-30 juuni valla poolt tasutavas osas). Kokku tuleb kauplejal tarbijale tagastada 524,72 eurot (406,67 eurot + 118,05 eurot) VÕS § 1028 lg 1 alusel.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/